

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 22.01.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 22.01.2024 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **9433** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски по чл.104, ал.1 от ЗДСл, както и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 АПК вр. чл.124 ЗДСл.

Образувано е по искова молба, предявена от Р. С. М. срещу Министерство на външните работи, с искане за присъждане на обезщетение по чл.104, ал.1 ЗДСл. вр. чл.203, ал.1 ЗДСл в размер на 3 653,27 лв., както и лихва върху нея за периода 09.06.2023г. – 30.09.2023г. в размер на 149,75 лева.

Ищецът твърди, че вредите са претърпени в резултат на заповед № Т-566 от 08.06.2022 г. на Министъра на външните работи, за прекратяване на служебното му правоотношение като „началник на отдел“, отдел „Поддържа и развитие на информационна и комуникационна инфраструктура“, отменена с влязло в сила съдебно решение.

Излага съображения, че в периода 08.06.2022 – 01.09.2022г. не е заемал друга държавна длъжност, нито е полагал труд по трудов договор. Считано от 01.09.2022г. заема длъжност заместник-ръководител на отдел „Мрежова и информационна сигурност“ в „Автомостри" ЕАД, където трудовото му възнаграждение е по-високо от получаването в Министерството на външните работи. Сочи, че на основание Заповед № Т- 566/08.06.2022г. на Министъра на външните работи е получил обезщетение по чл.106, ал.2 от Закона за държавния служител в размер на 4 255,85 лв. С писмо № 23ПР-2845/28.07.2023 г. е поискал от Министъра на външните работи да му бъде предоставена информация за размера на основната заплата за длъжността „началник на отдел" в отдел „ИКТС" на дирекция „ИКОСИ" към 23.06.2023г., както и да му бъде заплатено обезщетение в размер на основната заплата, определена към 23.06.2023г., за периода между 08.06.2022г. и 01.09.2022г. Излага, че с писмо № 23ПР-2845/21.08.2023г. постоянният секретар на МВнР го е информирал, че към 23.06.2023г. размерът на основната заплата за длъжността „началник на отдел" в

отдел „ИКТС" на дирекция „ИКОСИ" е 2 900 лв. В същото писмо се сочи, че предвид еднородния характер на обезщетенията по чл.104, ал.1 ЗДСл и чл.106, ал.2 ЗДСл, то първото се прихваща за сметка на изплатеното обезщетение по чл.106, ал.2 ЗДСл и на практика е отказал изплащане на обезщетението. Ищецът излага, че дължимото обезщетение по чл.104, ал. 1 от ЗДСл е в размер на 2 900 лв. месечно или 131,82 лв. на ден при 22 работни дни в месеца. При това положение за периода 10.06.2022 г. - 01.09.2022 г. е следвало да получи като обезщетение:

2 900,00 лв. за периода 09.06. - 09.07.2022 г.

2 900,00 лв. за периода 09.07. - 09.08.2022 г.

2 109,12 лв. за периода 09.08. - 01.09.2022 г. или общо

7 909,12 лв.

След приспадане на изплатените 4 255,85 лв. има право да получи остатъка от 3 653,27 лв., тъй като съгласно чл.104, ал.2 ЗДСл двете насрещни вземания се погасяват до размера на по-малкото от тях.

Ответникът – Министерство на външните работи оспорва исковете като неоснователни и недоказани. Твърди, че преди депозиране на настоящия отговор на исквата молба от МВнР е заплатено на ищеца сума от 3 762,39 лева (обезщетение в размер на претендираните 3 653,27 лева, както и претендираната законна лихва). Соци, че ищецът е определил и изчислил, че общо дължимото му се обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл се равнява на 7 909,12 лева, като цялата претендирана сума вече е изплатена на г-н М., но е недължимо платена. Ответникът не признава така предявения от ищеца иск независимо, че е извършено плащане на претендираната сума.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА на основание чл.154, ал.1 АПК като страни по делото:

1. Жалбоподател – Р. С. М..

2. Ответник – министъра на външните работи.

Контролираща страна: СГП.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 27.2.2024 г. – 10.20 часа, за която дата и час да се призоват страните.

УКАЗВА на основание чл.146, ал.1, т.5 ГПК, вр. чл.154, ал.1 ГПК на ищеца, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исквата молба и по-горе, от които черпи благоприятни за себе си правни последици,.

УКАЗВА чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ответника, че носи доказателствена тежест за установяване на неговите възражения, а именно защо не дължи претендираното обезщетение, както и защо е платил такова, при положение, че оспорва неговата дължимост.

ДОПУСКА да се приемат представените от страните писмени доказателства.

ДОПУСКА ИЗСЛУШВАНЕ на съдебна експертиза със задача поставена от ищеца като НАЗНАЧАВА за вещо лице

М. Р. Н. –Г. от [населено място], кв.Редута, [улица], [жилищен адрес] ар.1, тел. 0888

323 437.

и ОПРЕДЕЛЯ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ОТ 400 лв., вносимо от ищеца в 7-дневен срок от уведомлението.

Преписи от определението да се изпратят на страните на основание чл.138, ал.3 АПК.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: